

عنوان مقاله:

تاثیر محلول پاشی سدیم سلنات، تیتانیوم دی اکسید و تنظیم کننده رشد آلی بر برخی صفت های فیزیولوژیکی، عملکرد و درصد روغن گلرنگ (*Carthamus tinctorius*) در معرض تنش خشکی

محل انتشار:

نشریه زیست شناسی گیاهی ایران، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رقیه حمیدی - گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

علیرضا سیروس مهر

احمد قنبری

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه تاثیر محلول پاشی سلنات سدیم، دی اکسید تیتانیوم و تنظیم کننده رشد (هامون گرین®) روی برخی صفات فیزیولوژیکی، عملکرد و درصد روغن رقم گلدشت گلرنگ تحت تنش خشکی، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل (چاه نیمه) انجام شد. عامل اصلی شامل سطوح قطع آبیاری بر اساس مراحل فنولوژیک رشد در سه سطح شامل ۱= شاهد (آبیاری کامل)، ۲= آبیاری تا مرحله R₂ (تکمیل گلدهی) و ۳= آبیاری تا مرحله R₁ (تکمیل شاخه دهی) و عامل فرعی شامل شاهد (عدم محلول پاشی)، سلنات سدیم (۲ میلی مولار)، دی اکسید تیتانیوم (۰.۳٪ درصد)، و تنظیم کننده رشد (۱/۰ لیتر) بودند. تنش خشکی باعث کاهش وزن هزار دانه، مقدار رطوبت نسبی برگ و محتوای کلروفیل شد. همچنین تنش خشکی باعث کاهش عملکرد دانه و بیولوژیک گردید ولی در دو سطح ۱ و ۲ اختلاف معنی داری باهم نداشتند. بیش ترین مقدار کاتالاز (در ۱۲ و عدم محلول پاشی)، و پرولین، آسکوربات و گایاکول پراکسیداز (در ۱۳ و عدم محلول پاشی) به دست آمد. بیش ترین مقدار کربوهیدرات محلول نیز در تیمار محلول پاشی هامون گرین+ آبیاری کامل مشاهده شد. تیمار های اعمال شده بر روی درصد روغن دانه اثر معنی داری نداشتند. به طور کلی آبیاری تا مرحله گلدهی به جهت رعایت مصرف آب در تولید گلرنگ رقم گلدشت در منطقه مناسب به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

آبیاری، پرولین، دی اکسید تیتانیوم، سلنات سدیم، کلروفیل، گیاه روغنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253512>

